

Miercuri, 11 mai 2011

73. solicită aplicarea definițiilor forestiere bazate pe clasificarea ecologică a pădurilor, cum ar fi cea propusă de AEM în 2007, pentru a putea face diferența între păduri bătrâne bogate în carbon, monoculturi gestionate intensiv și alte tipuri de păduri, inclusiv arbuștii mediteraneeni, în funcție de biom și de fazele de succesiune;

74. subliniază importanța protejării diversității pădurilor în toate fazele succesiunii în cadrul UE pentru a garanta biodiversitatea pădurilor și în cadrul acestora, întrucât fiecare fază de succesiune creează condițiile pentru următoarea fază și întrucât, fără o protecție comună a tuturor fazelor, succesiunea următoarelor faze va fi grav afectată;

Dimensiunea externă

75. invită Comisia și statele membre să conlucreze la nivel internațional pentru a stabili o nouă definiție a ONU privind pădurile care să clarifice definițiile pădurii naturale pe baza biomului și care să facă distincția între pădurile native și cele dominate de monoculturile de arbori și specii neindigene; remarcă, în acest context, că, UE fiind cel mai mare donator de ajutoare de stat acordate țărilor în curs de dezvoltare (sectorul forestier primind peste 600 de milioane EUR în 2003), această definiție ar îmbunătăți într-o mare măsură consecvența politicilor și ar asigura un bun raport calitate-preț; regretă faptul că, în urma Cărții verzi, nu s-au înregistrat progrese în ceea ce privește necesitatea coordonării acțiunilor UE atât pe teritoriul Uniunii, cât și în afara acestuia, precum și necesitatea încheierii unui acord cu valoare juridică obligatorie la nivel mondial în cadrul Forumului ONU pentru păduri;

76. observă importanța cooperării mondiale, atât la nivel administrativ, cât și la nivel de cercetare, cu privire la condițiile standard, cele mai bune practici și transferul de tehnologie și de cunoștințe științifice, în special în contextul sistemului REDD (reducerea emisiilor generate în urma despăduririlor și a degradării pădurilor); subliniază, de asemenea, că împărțirea în mod echitabil a beneficiilor sistemului REDD nu se poate realiza fără o cooperare activă și schimbul de cele mai bune practici; subliniază importanța programului GMES (Monitorizarea globală pentru mediu și securitate) în cartografierea, supravegherea și înregistrarea zonelor de pădure la nivel european și internațional și contribuția pe care o pot avea informațiile astfel culese pentru negocierile ONU privind schimbările climatice;

*

* *

77. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Raportul anual al Consiliului către Parlament privind aspectele principale și opțiunile de bază ale politicii externe și de securitate comune (PESC) în 2009

P7_TA(2011)0227

Rezoluția Parlamentului European din 11 mai 2011 privind raportul anual al Consiliului către Parlamentul European privind aspectele principale și opțiunile de bază ale politicii externe și de securitate comune (PESC) în 2009, prezentat Parlamentului European în temeiul Părții a II-a secțiunea G subpunctul 43 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 (2010/2124(INI))

(2012/C 377 E/06)

Parlamentul European,

— având în vedere Raportul anual al Consiliului către Parlamentul European privind aspectele principale și opțiunile de bază ale politicii externe și de securitate comune (PESC), prezentat Parlamentului European în temeiul Părții a II-a secțiunea G subpunctul 43 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

Miercuri, 11 mai 2011

- având în vedere Acordul interinstituțional din 17 mai 2006, menționat mai sus, dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară,
 - având în vedere rezoluțiile sale din 19 februarie 2009 ⁽¹⁾ și din 10 martie 2010 ⁽²⁾ referitoare la rapoartele anuale ale PESK pentru 2007 și, respectiv, 2008,
 - având în vedere Poziția sa din 8 iulie 2010 referitoare la Serviciul European de Acțiune Externă ⁽³⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 11 noiembrie 2010 privind consolidarea OSCE - Un rol pentru UE ⁽⁴⁾,
 - având în vedere declarația Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) cu privire la responsabilitatea politică ⁽⁵⁾,
 - având în vedere declarația făcută de Înaltul Reprezentant în plenul Parlamentului European la 8 iulie 2010, cu privire la organizarea fundamentală a administrației centrale a SEAE ⁽⁵⁾,
 - având în vedere concluziile Consiliului European din 16 septembrie 2010 privind relațiile externe ale UE,
 - având în vedere articolul 119 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe și avizul Comisiei pentru bugete (A7-0168/2011),
- A. întrucât UE ar trebui să dezvolte în continuare obiectivele sale de politică externă și să-și promoveze valorile și interesele în toată lumea, cu scopul general de a contribui la asigurarea păcii, securității, solidarității, la prevenirea conflictelor, promovarea democrației, protejarea drepturilor omului, promovarea egalității de gen, respectarea dreptului internațional, sprijinirea instituțiilor internaționale, promovarea multilateralismului eficient și a respectului reciproc între națiuni, dezvoltarea durabilă, comerțul liber și echitabil și eradicarea sărăciei;
- B. întrucât punerea în aplicare a Tratatului de la Lisabona conferă o nouă dimensiune acțiunii externe europene și va avea un rol decisiv în consolidarea coerenței, consecvenței și eficienței politicii externe a UE și, în sens mai larg, a acțiunilor sale externe;
- C. întrucât Tratatul de la Lisabona dă un nou impuls politicii externe a UE, în principal furnizând Uniunii instrumente instituționale și operaționale care ar putea oferi acesteia posibilitatea de a-și asuma un rol internațional compatibil cu statutul său economic proeminent și cu ambițiile sale, precum și de a se organiza în așa fel încât să fie un actor global eficient, capabil să împartă responsabilitatea pentru securitatea globală și să preia inițiativa în definirea unor reacții comune la provocări comune;
- D. întrucât noul impuls pentru acțiunea externă europeană presupune, de asemenea, ca UE să acționeze într-un mod mai strategic astfel încât să-și exercite influența pe plan internațional; întrucât capacitatea UE de a influența ordinea mondială depinde nu numai de coerența între politicile, actorii și instituțiile sale, ci și de conceptul strategic real al politicii externe a UE, care trebuie să unească toate statele membre în spatele aceluiași set de priorități și obiective, pentru ca acestea să se exprime ferm și cu o singură voce pe scena internațională; întrucât politica externă a UE trebuie să aibă la dispoziție mijloacele și instrumentele necesare pentru a permite Uniunii să acționeze în mod efectiv și consecvent pe plan mondial;

⁽¹⁾ JO C 76 E, 25.3.2010, p. 54.

⁽²⁾ JO C 349 E, 22.12.2010, p. 51.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0280.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0399.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0280, a doua anexă.

Miercuri, 11 mai 2011

- E. întrucât au loc transformări substanțiale ale ordinii mondiale actuale, în contextul apariției unor noi provocări și a creării unor noi structuri de putere, care impun Uniunii să se angajeze mai activ alături de puterile mondiale actuale și emergente și cu actorii nestatali, precum și cu partenerii și instituțiile bilaterale și multilaterale, în vederea promovării unor soluții eficiente la problemele care sunt comune pentru cetățenii europeni și pentru întreaga lume și care ar putea avea un impact asupra securității mondiale;
- F. întrucât noul impuls trebuie, de asemenea, să ducă la definirea unei noi paradigme pentru parteneriatele strategice ale UE, atât cele noi, cât și cele vechi, și întrucât aceasta ar trebui să se întemeieze pe valori universale comune, cum ar fi promovarea democrației, respectarea drepturilor omului, a libertăților fundamentale, a statului de drept și a dreptului internațional, precum și pe beneficii și interese reciproce și o înțelegere comună a securității mondiale;
- G. întrucât controlul parlamentar al politicii externe a UE este esențial dacă acțiunea externă europeană trebuie înțeleasă și sprijinită de cetățenii UE; întrucât controlul consolidează legitimitatea acestei acțiuni; întrucât organizarea și promovarea unei cooperări interparlamentare regulate și eficiente în cadrul UE trebuie stabilite în comun de către Parlamentul European și parlamentele naționale, în conformitate cu articolele 9 și 10 din Protocolul 1 la Tratatul de la Lisabona,

Raportul anual 2009 al Consiliului privind PESC

1. salută raportul anual al Consiliului și apreciază structura sa transparentă și concentrată pe teme, care oferă o prezentare clară a politicilor și acțiunilor din domeniul politicii externe și de securitate comune; salută, de asemenea, ambiția Consiliului de a acorda mai multă importanță și a pune un mai mare accent pe contextul regional al conflictelor și problematicilor; regretă totuși că raportul nu evidențiază posibile abordări pentru soluționarea acestor conflicte și problematici;
2. invită Consiliul să nu limiteze domeniul de aplicare a raportului anual privind PESC la o simplă descriere a activităților PESC, ci să facă din acesta un instrument axat pe politici și soluții; consideră că raportul ar trebui să ofere mai mult decât un catalog de evenimente și evoluții la nivel de țară și ar trebui, de asemenea, să abordeze chestiunea eficacității politicii externe a UE, precum și a mijloacelor necesare pentru îndeplinirea obiectivelor acțiunii externe a UE; invită Consiliul să includă, de asemenea, în raport o evaluare a coordonării și coerenței dintre PESC și alte politici externe ale Uniunii și să includă recomandări de ordin strategic și organizatoric pentru viitor, în temeiul evaluărilor acțiunilor desfășurate în cadrul PESC;
3. consideră că raportul anual cu privire la PESC ar trebui să se bazeze pe noul cadru instituțional creat de Tratatul de la Lisabona și să servească drept instrument pentru un dialog interinstituțional consolidat, îndeosebi prin discutarea implementării strategiei de politică externă a UE, prin evaluarea eficienței sale și conturarea viitoarei sale direcții;

Punerea în aplicare a Tratatului de la Lisabona

4. reafirmă poziția sa în favoarea dezvoltării unei strategii coerente de politică externă a UE, bazată pe obiectivele și principiile stabilite la articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), care ar trebui să identifice în mod clar interesele UE privind politica externă și de securitate comună; solicită Vicepreședintelui/Înaltului Reprezentant (VP/ÎR) să își utilizeze la maximum competențele de care dispune pentru a iniția, a pune în aplicare și a asigura respectarea PESC, implicând pe deplin organismele competente ale Parlamentului la aceste eforturi;
5. subliniază necesitatea consolidării coerenței între Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE), Comisie și statele membre, sub conducerea VP/ÎR; solicită îmbunătățirea sinergiilor între UE și nivelul național și solicită coordonarea între actorii instituționali să fie sporită, în vederea unei mai bune integrări a tuturor instrumentelor și politicilor relevante și pentru a transmite un mesaj european unic în privința aspectelor politice esențiale; consideră cooperarea la toate nivelurile dintre SEAE, organele competente și comisiile Parlamentului European și serviciile competente respective din cadrul Comisiei ca fiind crucială pentru a permite Uniunii să dezvolte o abordare strategică față de vecinii UE și față de țările candidate, cele posibil candidate și alte țări partenere, precum și în ceea ce privește alte domenii politice, cum ar fi drepturile omului și promovarea democrației, comerțul, dezvoltarea, justiția, securitatea energetică și afacerile interne;

Miercuri, 11 mai 2011

6. se așteaptă ca SEAE să contribuie, prin promovarea unei coordonări mai strânse între PESC și alte politici externe, la întărirea rolului și influenței UE pe scena mondială și să permită acestuia să-și proiecteze interesele și valorile într-un mod mai eficient, într-o manieră proporțională cu actualul său statut economic și comercial internațional; invită VP/ÎR să instituie mecanismele și structurile de coordonare necesare în cadrul SEAE;

7. constată totuși că, în paralel cu constituirea SEAE, realizarea unei coerențe și eficiențe depline a politicii comune a UE va necesita, în primul rând, voința politică a statelor membre ale UE de a trece peste viziunile diferite asupra unor aspecte-cheie privind politica externă; consideră esențial, în acest sens, ca statele membre ale UE nu doar să ajungă la un consens asupra unei strategii comune de politică externă și de securitate, ci să garanteze, de asemenea, că politicile lor naționale sprijină pozițiile UE;

8. regretă că, în mai multe cazuri, declarații ale unor state membre sau grupuri de state membre ale UE au lăsat o impresie de dezbinare, îngreunând foarte mult activitatea VP/ÎR; invită, prin urmare, statele membre să se abțină de la astfel de acțiuni și declarații individuale necoordonate și să contribuie la o PESC eficace și vizibilă; solicită, pe de altă parte, VP/ÎR să exprime cu claritate pozițiile UE, să reacționeze în mod rapid și vizibil și să imprime PESC o imagine clară și distinctă;

9. subliniază că rolul reprezentanților speciali ai UE (RSUE) ar trebui, în general, să fie acela de a reprezenta și a coordona politica UE față de regiuni cu interese strategice sau de securitate specifice pentru UE, ceea ce presupune o prezență și o vizibilitate permanentă a UE; este de părere că trebuie instituită o coordonare strânsă între RSUE și departamentele competente ale SEAE și că aspectele tematice importante acoperite anterior de reprezentanții personali ar trebui reanalizate și ar trebui înaintate propuneri pentru ca acest rol să fie preluat de înalți funcționari din cadrul SEAE sau de reprezentanți speciali ai UE; consideră esențial ca definirea rolului și mandatului RSUE să facă obiectul unei consultări prealabile a Parlamentului și să se înainteze propuneri, în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) din TUE, cu privire la procedurile și domeniul de competență pentru informările și rapoartele care urmează să fie puse la dispoziția Parlamentului de către RSUE;

10. reamintește prerogativele sale conferite prin tratat de a fi consultat în domeniul PESC și PSAC, de a-i fi luate în considerare opiniile în mod corespunzător și de a formula recomandări; invită VP/ÎR să consolideze sarcinile de consultare și de raportare realizate până în prezent de Comisie și Consiliu în domeniul acțiunii externe; solicită Consiliului să adopte o abordare constructivă în cadrul comitetului de conciliere pentru instrumentele de asistență externă, inclusiv pentru Instrumentul de stabilitate, prin recunoașterea dreptului de control democratic al Parlamentului asupra documentelor de strategie și planurilor de acțiune multianuale, în conformitate cu dispozițiile articolului 290 din TFUE;

11. subliniază că Acordul interinstituțional revizuit din 2006 cu privire la disciplina bugetară și buna gestiune financiară trebuie să asigure mai multă transparență în cadrul procedurii bugetare a PESC și să abordeze în mod corespunzător cerințele privind informațiile ale autorității bugetare, pentru ca autoritatea să fie informată pe deplin și periodic în privința cadrului general, a contextului și a implicațiilor financiare ale deciziilor politice din acest domeniu tematic; consideră că Parlamentul European ar trebui să primească informații adecvate înaintea adoptării mandatelor și strategiilor din domeniul PESC; salută sprijinul exprimat de VP/ÎR în favoarea propunerii ca toate misiunile importante ale PSAC să fie identificate în buget; consideră, în acest sens, că transparența totală și controlul democratic impun linii bugetare separate pentru fiecare misiune în parte; reafirmă poziția sa conform căreia, pentru a consolida legitimitatea democratică a PESC, organele competente ale Parlamentului ar trebui consultate înainte de lansarea misiunilor PSAC, iar acestea ar trebui să aibă posibilitatea de a monitoriza în mod corespunzător în special misiunile desfășurate în cadrul PSAC; subliniază că, în scopul îndeplinirii criteriilor de credibilitate și autodefinire prevăzute în Tratatul de la Lisabona, obiectivelor PESC trebuie să li se aloce resursele bugetare corespunzătoare;

12. consideră că reuniunile comune regulate de consultare cu privire la PESC ar trebui completate cu reuniuni suplimentare în eventualitatea în care apare necesitatea de a furniza informații ex ante; sugerează, în acest sens, că reuniunile ar trebui orientate în direcția învățării principalelor lecții strategice și politico-militare, pentru a îmbunătăți procesul de planificare și gestionare a misiunilor viitoare și pentru a contribui la elaborarea unei abordări prospective a nevoilor viitoare; reamintește, de asemenea, dreptul său de a fi consultat și necesitatea de a fi informat în mod corespunzător cu privire la finanțarea de urgență a anumitor inițiative lansate în cadrul PESC, în conformitate cu articolul 41 alineatul (3) din TUE;

Miercuri, 11 mai 2011

13. sprijină, în concordanță cu acordul la care s-a ajuns cu ocazia reuniunii cvadripartite de la Madrid privind înființarea și funcționarea SEAE și în conformitate cu Regulamentul financiar, astfel cum a fost modificat în privința SEAE, crearea în bugetul 2011 a unor linii bugetare destinate celor trei misiuni principale desfășurate în cadrul PESC/PSAC; consideră că această identificare mai clară a misiunilor va crește transparența și răspunderea PESC/PSAC și va servi intereselor UE; insistă asupra faptului că identificarea misiunilor importante din cadrul PESC/PSAC nu trebuie să fie în detrimentul informațiilor și transparenței cu privire la misiunile de o amploare mai mică și cu o vizibilitate politică mai scăzută;

14. consideră totuși această nouă nomenclatură ca fiind o condiție preliminară minimă și doar un prim pas către un buget al PESC foarte detaliat, care să ofere o perspectivă și o monitorizare completă a misiunilor desfășurate în cadrul acestei politici; este de părere că această nouă nomenclatură nu va periclita nici flexibilitatea indispensabilă a bugetului PESC, nici continuitatea acțiunilor pentru misiunile deja începute;

15. reamintește spiritul TFUE, care are ca obiectiv transformarea codeciziei în procedură generală și care, prin analogie, duce la eliminarea unor clauze și proceduri specifice care s-au aplicat unor instrumente și politici în conformitate cu tratatul anterior și cu Acordul interinstituțional; confirmă astfel că dispozițiile care restricționează flexibilitatea finanțării PESC sunt în prezent lipsite de fundament; subliniază că, având în vedere cele de mai sus și pentru a spori eficiența și responsabilitatea PESC, o nouă cultură a dialogului, a încrederii reciproce și schimbului de informații ar trebui să se extindă în domeniul relațiilor interinstituționale, atât în etapa de definire, cât și în etapele de evaluare a posteriori;

16. subliniază că, în contextul reflecțiilor viitoare cu privire la cadrul financiar multianual 2014-2020, trebuie efectuată o analiză detaliată a cerințelor financiare ale PESC pe termen lung;

17. reafirmă poziția sa conform căreia, în temeiul articolului 218 alineatul (6) din TFUE, avizul/aprobarea Parlamentului European este necesară pentru toate acordurile internaționale, inclusiv cele referitoare, în principal, la PESC, singura excepție constituind-o cele legate în mod exclusiv de PESC; în conformitate cu articolul 218 alineatul (10) din TFUE, trebuie furnizate Parlamentului informații complete în etapele inițială, de negociere și finală ale procedurii în urma cărora se încheie acorduri internaționale; se așteaptă ca VP/ÎR să furnizeze toate informațiile relevante referitoare la negocieri pe toată durata procedurii, inclusiv negocierea directivelor și a proiectelor de texte, și reamintește că, în declarația cu privire la responsabilitatea politică, VP/ÎR s-a angajat să aplice dispozițiile acordului-cadru privind acordurile internaționale în ceea ce privește documentele PESC confidențiale; solicită instituirea unui *modus operandi* eficient, care să îmbine respectarea prerogativelor Parlamentului cu nivelul necesar de confidențialitate; consideră că un acord cuprinzător, care să implice toate instituțiile și care să includă toate organele UE, este necesar în vederea reglementării accesului deputaților la documente confidențiale;

18. ia act de obligația sa, prevăzută în tratat, de a stabili, împreună cu parlamentele naționale, organizarea și promovarea unei cooperări eficiente și sistematice, în special în domeniul politicii externe, de securitate și apărare comune; consideră regretabilă lipsa până în acest moment a unui acord cu privire la continuarea acestui exercițiu; insistă asupra faptului că propria sa reprezentare în orice formă nouă de cooperare interparlamentară ar trebui să aibă o dimensiune care să reflecte amploarea și importanța rolului său în afaceri externe și, în acest context, își reiterează voința de a ajunge la un acord cu parlamentele naționale care să conducă la o adevărată accentuare a dimensiunii parlamentare a Uniunii Europene ca actor global;

Principalele chestiuni de natură tematică din cadrul PESC

19. subliniază că acțiunile PSAC ar trebui integrate într-o politică amplă care să vizeze țări și regiuni aflate în criză în cazurile în care valorile și interesele strategice ale UE sunt în joc și în care operațiunile PSAC ar aduce o valoare adăugată reală prin promovarea păcii, a stabilității și a statului de drept; subliniază, de asemenea, necesitatea existenței unui proces mai clar prin care să se tragă învățăminte în evaluarea implementării cu succes a fiecărei operații și a impactului său pe termen lung la fața locului;

Miercuri, 11 mai 2011

20. invită ÎR/VP, precum și Consiliul și statele membre, să repare dezechilibrul dintre capacitățile civile și militare de planificare din cadrul SEAE și să crească numărul de angajați din domeniul justiției, administrației civile, vamilor și al medierii, pentru a garanta că misiunile PSAC dispun de expertiză corespunzătoare și suficientă;

21. subliniază necesitatea unei coordonări optime între răspunsul UE în caz de dezastre și alte instrumente ale UE – cum ar fi misiunile civile și/sau militare din cadrul PSAC – care sunt deja trimise la fața locului sau care ar putea fi înființate pentru situații post-criză; consideră că, în multe cazuri, o distincție prea rigidă între operațiuni militare și civile de gestionare a crizelor reflectă mai curând un model instituțional destul de depășit și că interacțiunea civil-militară poate răspunde mai bine realităților de pe teren; evidențiază, prin urmare, necesitatea evaluării în mod sistematic, de la caz la caz, a necesităților, în scopul asigurării celui mai potrivit răspuns, având în vedere că unele crize pot necesita o combinație între instrumentele militare și civile, pe baza unei înțelegeri globale a legăturilor dintre securitate și dezvoltare;

22. consideră că fiind o prioritate strategică a UE consolidarea parteneriatelor internaționale de gestionare a crizelor și încurajarea dialogului cu alți actori majori implicați în gestionarea crizelor - cum ar fi ONU, NATO, Uniunea Africană (UA), OSCE, precum și țări terțe cum ar fi SUA, Turcia, Norvegia și Canada - și sincronizarea acțiunilor, schimbul de informații și canalizarea resurselor în vederea menținerii și instaurării păcii, inclusiv cooperarea în materie de gestionare a crizelor și, în special, în domeniul securității maritime și lupta împotriva terorismului în temeiul dreptului internațional;

23. subliniază că înființarea SEAE oferă UE o posibilitate unică de a-și pune în aplicare angajamentele în materie de prevenire a conflictelor și instaurare a păcii, cu trimitere, în special, la Programul de la Goteborg, și de a-și extinde capacitatea de prevenire a conflictelor ca o alternativă la gestionarea situațiilor de criză; în acest sens, subliniază importanța plasării Direcției pentru prevenirea conflictelor și politica de securitate pe același plan cu alte direcții prin alocarea corespunzătoare de resurse pentru activitatea de programare a politicilor, prin întărirea legăturilor cu departamentele geografice și prin stabilirea de relații formale cu grupurile de lucru relevante din cadrul Consiliului; consideră că separarea actuală dintre structura de gestionare a situațiilor de criză și Direcția pentru prevenirea conflictelor și politica de securitate ar trebui, de asemenea, reexaminată;

24. avertizează cu privire la riscul ca state membre ale UE să devină prea dependente de țări terțe în ceea ce privește sursele de aprovizionare cu energie, ceea ce ar putea, în cele din urmă, submina independența politicii externe a UE; subliniază, în acest sens, că conceptul securității energetice este legat în mod fundamental de securitatea aprovizionării; reamintește, prin urmare, necesitatea urgentă de a aborda provocările energetice prin promovarea atât a surselor de energie interne, cât și a celor regenerabile, completând o piață internă eficientă a energiei și implementând o politică energetică europeană externă comună, bazată pe o mai bună coordonare a politicilor statelor membre în acest domeniu, pe diversificarea furnizorilor de energie și pe facilitarea unor proiecte strategice de infrastructură energetică, precum Nabucco sau alte alternative fiabile aparținând coridorului sudic; sprijină crearea unei rețele energetice europene integrate și interoperabile; regretă că statele membre s-au angajat în mod activ în sprijinirea unor inițiative care sunt, în realitate, contrare eforturilor care vizează garantarea și diversificarea surselor de aprovizionare cu energie;

25. salută decizia Consiliului European de a invita Comisia să prezinte, până în iunie 2011, o comunicare privind securitatea aprovizionării și cooperarea internațională în scopul sporirii consecvenței și coerenței acțiunii externe a UE în domeniul energetic; invită, în acest sens, VP/ÎR să urmeze cu hotărâre recomandările Parlamentului în ceea ce privește elaborarea unei politici coerente și coordonate, în special prin promovarea coeziunii UE în cadrul unui dialog constructiv cu furnizorii de energie, îndeosebi cu Rusia, precum și cu țările de tranzit; consideră că securitatea energetică ar trebui, de asemenea, să se reflecte pe deplin în politica de extindere și de vecinătate a UE, inclusiv prin dialogul politic și cooperarea practică cu partenerii;

26. atrage atenția asupra noii generații de amenințări și riscuri la adresa securității, cum ar fi atacurile informatice, tulburările sociale, mișcările insurgente cu caracter politic, rețelele infracționale și activitățile economice la nivel global care pun în pericol statul de drept și principiile democrației și subliniază importanța formulării de strategii adecvate acestor evoluții;

Miercuri, 11 mai 2011

27. subliniază necesitatea coordonării pregătirilor în vederea contracarării amenințărilor neconvenționale, cum ar fi cele informatice; invită Comisia și Consiliul să realizeze o analiză aprofundată a amenințărilor și necesităților din acest domeniu, care să aibă ca rezultat o strategie europeană de securitate informatică cuprinzătoare și multidimensională, care să includă planuri de urgență în caz de atacuri informatice;

28. evidențiază că politica externă europeană trebuie să țină seama de dimensiunea externă a zonei europene de libertate, securitate și justiție; reiterează importanța gestionării metodice a fluxurilor migratorii; consideră că este vital să se garanteze cooperarea țărilor de origine și a celor de tranzit și să se încurajeze o atitudine de cooperare solidă între aceste țări prin aplicarea unei politici de condiționalitate pozitivă;

29. reafirmă poziția sa potrivit căreia UE trebuie să-și consolideze poziția de lider în domeniul guvernantei mondiale în domeniul climatic și trebuie să desfășoare un dialog cu alți actori-cheie, precum puterile emergente (China, Brazilia, India), Rusia, Statele Unite ale Americii și țările în curs de dezvoltare, ținând seama de faptul că schimbările climatice au devenit un element esențial în relațiile internaționale;

30. consideră că, pentru a fi conformă cu propriile valori ale UE, politica externă și acțiunea externă a UE trebuie să acorde prioritate promovării democrației și statului de drept, bunei guvernante și unor societăți echitabile, având în vedere că la baza apărării drepturilor omului și a consolidării stabilității stă o societate democratică bazată pe norme; reiterează prin urmare, poziția sa potrivit căreia drepturile omului trebuie să fie integrate în mod ferm în politica externă a UE; consideră că noua structură instituțională a UE, cu referire specială la SEAE și departamentul specific de care dispune, oferă oportunitatea de a consolida coerența și eficiența UE în acest domeniu; îndeamnă VP/ÎR să urmărească în mod activ, prin relații bilaterale cu țările terțe și participarea activă la forurile internaționale, angajamentele țărilor terțe în ce privește respectarea drepturilor omului, precum și să ia poziție împotriva încălcărilor acestora și să nu se abțină de la adoptarea unor măsuri adecvate în cazul încălcării lor; ținând seama de încălcările grave, care iau amploare, ale libertății de gândire, invită Comisia să realizeze o evaluare aprofundată și să integreze libertatea de a-și exprima convingerea în politica UE în materie de drepturile omului;

31. consideră că problema libertății religioase și de convingere în întreaga lume – în special a creștinilor, a minorităților persecutate sau amenințate și a dizidenților religioși – și dialogul între religii constituie o nouă temă esențială în cadrul PESC; subliniază că libertatea religioasă și de convingere constituie un drept uman fundamental, iar dialogul interconfesional este un instrument de combatere a discriminării și violenței bazate pe religie, contribuind astfel la stabilitatea politică și a societății; solicită, prin urmare, VP/ÎR să elaboreze urgent o strategie a UE privind aplicarea drepturilor omului în cazul libertății religioase și de convingere; invită, de asemenea, VP/ÎR să înființeze în cadrul direcției pentru drepturile omului din SEAE o capacitate permanentă care să monitorizeze situația restricțiilor impuse de guverne și societate asupra libertății religioase și de convingere și a altor drepturi conexe;

32. îndeamnă VP/ÎR să se asigure că politicile și acțiunile PESC pune în aplicare pe deplin Rezoluția Consiliului de Securitate al ONU 1325 (2000) privind femeile, pacea și securitatea, care solicită participarea femeilor, în toate aspectele și la toate nivelurile, în cadrul soluționării conflictelor; solicită, de asemenea, ca politicile PESC să țină seama de Rezoluția Consiliului de Securitate al ONU 1820 (2008) privind violența sexuală în situații de conflict și post-conflict, precum și de Rezoluțiile Consiliului de Securitate al ONU 1888 (2009), 1889 (2009), 1960 (2010), care se bazează pe rezoluțiile menționate anterior; solicită VP/ÎR, statelor membre ale UE și șefilor misiunilor PSAC să facă din cooperarea și consultarea cu organizațiile locale de femei un element esențial al fiecărei misiuni PSAC; ia act, cu regret, de faptul că este inacceptabil ca doar o femeie să fi fost numită, până în prezent, într-un post de conducere din cadrul SEAE și că printre reprezentanții speciali ai UE se află o singură femeie;

Principalele priorități geografice ale PESC

Diplomație multilaterală, organizații internaționale

33. subliniază că multilateralismul eficient ar trebui să reprezinte preocuparea strategică absolută a Uniunii și că, în acest context, UE ar trebui să își asume rolul de lider în ceea ce privește cooperarea internațională, să sprijine instituțiile internaționale, să faciliteze consensul internațional și să promoveze acțiunea globală; evidențiază necesitatea unei abordări urgente a chestiunilor globale de interes comun pentru cetățenii UE, precum combaterea terorismului, a crimei organizate, a pandemiilor și a schimbărilor

Miercuri, 11 mai 2011

climatice, securitatea informatică, asigurând realizarea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului (ODM) și eradicarea sărăciei, garantând securitatea energetică, neproliferarea armelor de distrugere în masă, soluționarea pașnică a conflictelor și dezarmarea, gestionarea fluxurilor migratorii și promovarea drepturilor omului și a libertăților civile; atrage atenția asupra necesității de a îmbunătăți monitorizarea fondurilor UE, în conformitate cu Raportul special nr. 15/2009 al Curții de Conturi;

34. salută adoptarea Rezoluției Adunării Generale ONU privind participarea Uniunii la lucrările ONU din 3 mai 2011, care iau în considerare schimbările instituționale introduse prin Tratatul de la Lisabona și permite reprezentanților Uniunii să prezinte și să promoveze pozițiile Uniunii în ONU într-un mod oportun și eficient; consideră esențială cooperarea cu partenerii strategici ai UE în vederea găsirii unor soluții la problemele regionale și mondiale majore; recomandă, de asemenea, ca parteneriatelor strategice să li se acorde o dimensiune multilaterală prin includerea chestiunilor mondiale pe ordinele de zi ale summiturilor bilaterale și multilaterale ale UE; invită Franța și Regatul Unit, în calitate de membri permanenți ai Consiliului de Securitate al ONU (CSONU) și în conformitate cu articolul 34 alineatul (2) din TUE, să solicite ca VP/ÎR să fie invitat să prezinte poziția UE ori de câte ori aceasta a definit o poziție cu privire la un subiect care se află pe ordinea de zi a CSONU; consideră că Uniunea Europeană ar trebui să fie reprezentată ca atare în cadrul organizațiilor financiare multilaterale, în special în cadrul Fondului Monetar Internațional și al Băncii Mondiale, fără a aduce atingere reprezentării statelor membre;

35. consideră că UE ar trebui să profite de adoptarea noului concept strategic al NATO pentru a consolida în mod substanțial parteneriatul său cu NATO, dezvoltând, în același timp, politicile externe, de securitate și de apărare ale UE; salută, ca un pas pozitiv în acest sens, setul concret de propuneri prezentat de către VP/ÎR Secretarului General al NATO, ce vizează adoptarea unei relații bazate pe comunicarea interorganizațională; subliniază că UE se confruntă cu majoritatea amenințărilor la adresa securității identificate de NATO în cadrul noului său concept strategic; subliniază necesitatea găsirii unor modalități pragmatice de soluționare a dificultăților nerezolvate; solicită, în acest sens, Uniunii să își exercite influența pentru a încheia cu succes actualul proces ce vizează o soluționare cuprinzătoare a problemei Ciprului, ce va elimina toate controversele dintre Cipru și Turcia, care împiedică dezvoltarea unei cooperări mai strânse între UE și NATO;

36. consideră că este important să se garanteze că forțele și capacitățile existente, care sunt în mare măsură folosite în comun de ambele organizații, să fie utilizate într-un mod cât mai eficient, iar condițiile să fie optimizate pentru securitatea trupelor europene și a operatorilor civili europeni; invită NATO să nu dezvolte o capacitate de gestionare civilă a situațiilor de criză care să dubleze structurile și capacitățile UE; solicită, în cadrul cooperării UE-NATO, o strategie coerentă în domeniul neproliferării nucleare și al dezarmării și care să fie conforme cu planul de acțiune prezentat în declarația Conferinței de revizuire a TNP din 2010; încurajează NATO și Rusia să depună eforturi pentru stabilirea unei relații mai stabile, bazate pe încredere reciprocă;

37. recunoaște că OSCE trebuie să fie consolidată, iar valorile sale trebuie să fie reafirmate; crede cu fermitate că UE ar trebui să se angajeze efectiv în consolidarea OSCE, inclusiv prin garantarea faptului că procesul nu are drept rezultat slăbirea vreuneia dintre cele trei dimensiuni ale organizației (politico-militară, economică și de mediu și umană); subliniază că UE ar trebui, de asemenea, să atragă atenția asupra importanței continuării Procesului de la Corfu și a desfășurării de reuniuni regulate la nivel înalt, pentru a asigura susținerea politică și a spori vizibilitatea activităților OSCE;

38. recunoaște statutul și importanța din ce în ce mai mari pe plan internațional ale zonei arctice și solicită elaborarea unei politici sociale, de mediu și economice durabile a UE pentru zona arctică, ținând seama de drepturile populațiilor locale și indigene; consideră că Consiliul Arctic, Dimensiunea Nordică și Consiliul euro-arctic al Mării Barents prezintă puncte focale pentru cooperarea în zona arctică și sprijină UE în dorința sa de a deveni observator permanent în Consiliul Arctic; subliniază necesitatea creării unei unități pentru zona arctică în cadrul SEAE;

Relațiile transatlantice

39. reafirmă angajamentul său față de parteneriatul transatlantic, ca element important și unul dintre principalii piloni ai acțiunii externe a UE; mai mult decât atât, invită UE să își reitereze angajamentul pentru parteneriatul transatlantic cu SUA și obiectivul unei piețe transatlantice libere de orice îngrădiri, care ar trebui să constituie baza pentru un parteneriat transatlantic consolidat; îndeamnă VP/ÎR să depună eforturi pentru o coordonare mai bună și o cooperare mai strânsă între UE și aliatul său cel mai apropiat, SUA;

Miercuri, 11 mai 2011

solicită VP/ÎR să garanteze că UE acționează ca un partener coerent, activ, egal și, cu toate acestea, autonom al SUA în procesul de consolidare, *inter alia*, a securității și stabilității mondiale, prin promovarea păcii și a respectării drepturilor omului; mai mult decât atât, solicită o abordare unitară a provocărilor mondiale, cum ar fi proliferarea nucleară, terorismul, schimbările climatice și securitatea energetică și o abordare comună a guvernării globale, prin sprijinirea și reformarea instituțiilor internaționale și promovarea respectării dreptului internațional și a soluționării pașnice a conflictelor; invită VP/ÎR să coordoneze îndeaproape și să dezvolte sinergii cu SUA, în vederea asigurării stabilității și securității pe continentul european și pe plan mondial, inclusiv pe baza dorinței de cooperare cu actorii relevanți, cum ar fi Rusia, China, India și Turcia și în ceea ce privește stabilitatea din Orientul Mijlociu lărgit, regiunea mediteraneană, Iran, Afganistan și Pakistan;

40. solicită dezvoltarea unei strategii cuprinzătoare UE-SUA în vederea îmbunătățirii situației securității în întregul Orient Mijlociu lărgit, Iran, Afganistan și Pakistan, fapt ce presupune cooperarea cu Turcia, Rusia și China;

Balcanii de Vest

41. confirmă perspectivele de aderare la UE ale tuturor țărilor din Balcanii de Vest și subliniază importanța unui angajament permanent în favoarea procesului de extindere, atât din partea țărilor din regiune, cât și din partea UE; reamintește că perspectiva extinderii UE reprezintă un stimulent important pentru continuarea reformelor politice și economice în țările Balcanilor de Vest, contribuind la stabilitatea efectivă și la dezvoltarea regiunii;

42. recunoaște progresele realizate de către toate țările din regiune pe drumul acestora către UE; ia act totuși de faptul că instabilitatea politică și carențele instituționale, precum și problemele nerezolvate de la nivel bilateral, reprezintă obstacole în calea continuării progreselor realizate de către unele dintre aceste țări în vederea integrării în UE; subliniază că Uniunea are nevoie de o viziune clară și comună asupra regiunii; solicită VP/ÎR și Comisiei să se angajeze în mod activ în soluționarea problemelor persistente;

43. ia act de faptul că situația din Kosovo rămâne stabilă și pașnică, însă fragilă; își exprimă îngrijorarea față de problemele grave și încălcările legii electorale survenite în mai multe municipalități în timpul recentelor alegeri și invită UE să monitorizeze îndeaproape situația democrației din Kosovo; îndeamnă toate părțile implicate să ia măsuri în vederea îmbunătățirii drepturilor democratice și a condițiilor de viață pentru toți locuitorii din Kosovo și subliniază importanța reformei electorale și a unor alegeri echitabile, ca parte din tranziția democratică în curs de desfășurare în Kosovo; invită politicienii din Kosovo să respecte Constituția; îndeamnă noul guvern din Kosovo și parlamentul să îmbunătățească viitoarele procese electorale pentru a garanta drepturile democratice ale tuturor cetățenilor kosovari și pentru a îmbunătăți perspectivele de integrare europeană ale Kosovo; este conștient de faptul că nu toate statele membre au recunoscut independența Kosovo;

44. salută dialogul dintre Kosovo și Serbia și subliniază că acestea pot contribui la instaurarea stabilității nu doar în Kosovo, ci și în întreaga regiune, precum și la îmbunătățirea situației pentru toți cetățenii kosovari; își exprimă sprijinul deplin pentru ca Misiunea EULEX de sprijinire a statului de drept în Kosovo să abordeze problema persoanelor dispărute în legătură cu conflictul din Kosovo și să ancheteze criminalitatea organizată și să îi urmărească penal pe criminalii implicați, în special ca răspuns la acuzațiile de tratamente inumane și trafic de organe din timpul conflictului și imediat după încheierea acestuia; solicită o anchetă EULEX cuprinzătoare cu privire la aceste acuzații și judecarea exemplară a tuturor celor găsiți, în cele din urmă, responsabili; reiterează necesitatea ca misiunea EULEX să sprijine și să asiste administrația locală în buna guvernare și să garanteze că misiunea poate să funcționeze în mod eficient și pe întreg teritoriul Kosovo, prin intensificarea activităților sale din nord; solicită Comisiei să înceapă imediat dialogul privind vizele cu autoritățile din Priștina, pentru a elabora foaia de parcurs în vederea liberalizării vizelor;

45. invită VP/ÎR și Comisia să intensifice dialogul cu liderii politici ai Bosniei și Herțegovinei (BiH) în urma alegerilor, pentru a ajuta această țară și populația sa să-și continue drumul spre integrarea europeană;

Miercuri, 11 mai 2011

consideră că BiH a înregistrat progrese limitate în privința reformelor pentru procesul de integrare în UE și că agendele care abordează în mod predominant problemele etnice și legate de entități pot împiedica realizarea cerințelor de aderare la UE și la NATO;

46. este profund îngrijorat de actualul conflict intern din Albania și solicită guvernului și opoziției să se abțină de la utilizarea forței și să înceapă un nou dialog, în vederea încetării conflictului și găsirii unui compromis sustenabil; salută, în acest sens, inițiativa luată de către VP/ÎR în coordonare cu comisarul pentru extindere și politica de vecinătate;

Parteneriatul estic

47. încurajează VP/ÎR și Comisia să își continue angajamentul față de Parteneriatul estic cu vecinii noștri est-europeni în vederea asocierii politice și a integrării economice a acestora, inclusiv în domeniul energiei, pe baza valorilor europene comune și într-un cadru de condiții și stimulente menite să genereze reforme; reamintește că toate conflictele nesoluționate din regiune blochează părțile implicate într-o situație în care pacea nu este sustenabilă; îndeamnă părțile implicate să încerce găsirea unei soluții pașnice pe termen lung; subliniază importanța luării în considerare a standardelor internaționale în domeniul drepturilor omului în cadrul actualelor negocieri privind Acordul de asociere cu țările Parteneriatului estic; solicită inițiative și acțiuni care să stimuleze și să promoveze cooperarea regională în Caucazul de Sud;

48. speră ca procesul de reformare a politicii europene de vecinătate, lansat de către Comisie, să aibă drept rezultat o nouă viziune strategică și o abordare diferențiată în cadrul aceleiași politici în ceea ce privește zonele de interes, în conformitate cu diversitatea intereselor, provocărilor și amenințărilor regionale cu care se confruntă Uniunea;

49. reafirmă necesitatea unei abordări coerente în cadrul proceselor de cooperare regională, prin intermediul operaționalizării inițiativelor și instrumentelor propuse de UE pentru vecinătatea sa estică (parteneriatul european, Sinergia Mării Negre/strategia UE pentru Marea Neagră etc.); consideră că este necesar să se asigure complementaritatea și diferențierea între inițiativele propuse, în special la nivel de proiect, în vederea unei utilizări mai eficiente a resurselor și a obținerii unor rezultate concrete;

50. condamnă represiunea brutală orchestrată de regimul președintelui belarus Lukașenko împotriva membrilor opoziției, a jurnaliștilor și reprezentanților societății civile în urma alegerilor prezidențiale din 19 decembrie 2010 și solicită eliberarea imediată a tuturor persoanelor plasate în detenție și declararea acestora drept nevinovate; salută decizia Consiliului din 31 ianuarie 2011 privind interdicția de acordare a vizelor și înghețarea activelor în cazul a 157 de demnitari din Belarus; consideră că ar trebui menținute sancțiunile împotriva funcționarilor guvernamentali din Belarus până când toți deținuții politici sunt eliberați din închisorile din această țară; salută rezultatul Conferinței internaționale a donatorilor privind „Solidaritatea cu Belarus” din 2 februarie 2011, în cadrul căreia UE a promis 17,3 milioane euro pentru acțiuni menite să sprijine societatea civilă, în special studenții și mass-media independentă; consideră că Comisia ar trebui să multiplice contactele interpersonale între UE și Belarus; încurajează statele membre care nu au făcut încă acest lucru, să ia măsuri unilaterale pentru facilitarea eliberării și reducerea prețului vizelor de ședere scurtă, în special a vizelor Schengen, având în vedere că acestea sunt cele mai relevante pentru societate în ansamblul său, studenți și alți tineri; subliniază importanța garantării faptului că Belarus nu devine izolat, în special față de cadrele regionale existente;

51. solicită înființarea rapidă a Adunării Parlamentare Euronest, fără participarea parlamentului din Belarus, subliniind astfel rolul său în consolidarea democrației și a instituțiilor democratice și importanța sa în sporirea dimensiunii parlamentare a parteneriatului;

52. regretă absența oricărui progres semnificativ în ceea ce privește soluționarea conflictelor înghețate din Caucazul de Sud; subliniază că această situație reprezintă un obstacol în calea dezvoltării unei dimensiuni cu adevărat multilaterale și regionale în cadrul Parteneriatului estic; se așteaptă la un angajament sporit al SEAE în regiune și solicită un rol mai proactiv, menit să faciliteze dialogul între părți, să dezvolte măsurile de instaurare a unui climat de încredere și să încurajeze contactele interpersonale, deschizând, astfel, drumul către o soluție durabilă;

53. subliniază importanța unui rol mai activ al UE în soluționarea conflictelor înghețate din Transnistria și Caucazul de Sud;

Miercuri, 11 mai 2011

54. salută și sprijină angajamentul autorităților din Republica Moldova de a-și consolida relația cu Uniunea Europeană în ceea ce privește încheierea Acordului de asociere, dezvoltarea unui dialog privind liberalizarea regimului de vize și începerea negocierilor cu privire la un acord de liber schimb;

Strategia Uniunii Europene pentru Marea Neagră

55. solicită Comisiei să accelereze implementarea proiectelor din cadrul Sinergiei Mării Negre și să mențină acest subiect pe ordinea de zi a SEAE;

56. subliniază importanța regiunii Mării Negre în cadrul Parteneriatului estic și consideră că este necesară o mai mare implicare a Uniunii Europene în acest sens;

Asia Centrală

57. recunoaște marele potențial pentru dezvoltarea unei cooperări strategice între UE și Asia Centrală; solicită, având în vedere poziția geopolitică a regiunii, consolidarea cooperării în abordarea provocărilor de securitate comune, precum și în ceea ce privește chestiunile politice, economice și energetice; subliniază nevoia urgentă de a rezolva chestiunile referitoare la gestionarea resurselor de apă la nivel regional, pentru promovarea unei dezvoltări generale sustenabile, îmbunătățirea securității umane, înlesnirea relațiilor de bună vecinătate și prevenirea conflictelor;

Rusia

58. solicită VP/ÎR să garanteze că abordarea de către UE a relațiilor cu Rusia, inclusiv în negocierile cu privire la un nou Acord UE-Rusia, este coerentă; îndeamnă, de asemenea, VP/ÎR să se asigure că consolidarea statului de drept, inclusiv a dreptului internațional, principiile reciprocității și transparenței, precum și angajamentul față de valorile democrației pluraliste și respectarea drepturilor omului, se află în centrul noului acord global; subliniază că angajamentul de a îmbunătăți situația drepturilor omului în Rusia și de a combate corupția, în special în cadrul sistemului judiciar, trebuie să facă parte integrantă din acest nou acord; așteaptă realizarea unor progrese constante în negocierile curente;

59. subliniază că consolidarea statului de drept în toate domeniile vieții publice din Rusia, inclusiv în economie, ar fi benefică pentru societate în ansamblul ei; solicită consolidarea dialogului privind drepturile omului dintre UE și Rusia, pentru a promova schimbări pozitive în ceea ce privește situația drepturilor omului din Rusia; face apel la acțiuni și la punerea în aplicare a unor inițiative care să dezvolte contactele dintre societățile civile din Europa și Rusia și care să consolideze societatea civilă din Rusia; subliniază, în acest context, importanța Parteneriatului pentru modernizare; subliniază, în același timp, necesitatea unui parteneriat reînnoit cu Rusia, bazat pe respect reciproc și reciprocitate, în problemele legate de combaterea terorismului, securitate și furnizarea energiei, schimbările climatice, dezarmare, prevenirea conflictelor și neproliferarea nucleară, precum și în ceea ce privește Iranul, Afganistanul și Orientul Mijlociu, având ca obiectiv consolidarea securității și a stabilității pe plan mondial;

60. invită VP/ÎR să intensifice discuțiile cu Rusia pentru a asigura îndeplinirea și punerea în aplicare necondiționate ale tuturor dispozițiilor din acordul în șase puncte din 2008 încheiat de Rusia, Uniunea Europeană și Georgia, precum și să depună eforturi în vederea ajungerii la o soluție definitivă în ceea ce privește acest conflict, care să respecte integritatea teritorială a Georgiei; consideră că Rusia ar trebui să garanteze, în special, accesul deplin și nelimitat al misiunii de monitorizare a Uniunii Europene (EUMM) în Abhazia și Oseția de Sud; subliniază necesitatea de a garanta stabilitatea în regiunile georgiene menționate mai sus;

Turcia

61. subliniază necesitatea adoptării unei abordări strategice pe termen lung atât de către UE, cât și de către Turcia cu privire la relațiile lor viitoare; salută declarația Consiliului din 14 decembrie 2010, care face apel la intensificarea cooperării în materie de securitate și în chestiunile de politică externă de interes comun; consideră că politica externă din ce în ce mai activă a Ankarei oferă noi provocări și oportunități politicii externe și de securitate comune; îndeamnă VP/ÎR să stabilească un dialog interinstituțional cu Turcia cu

Miercuri, 11 mai 2011

privire la chestiunile strategice-cheie, cum ar fi politica energetică, stabilitatea în regiunile din Balcanii de Vest și Caucaz, programul nuclear iranian sau trecerea la democrație în curs din Orientul Mijlociu, garantând astfel o convergență a obiectivelor, precum și o redinamizare a relațiilor bilaterale; subliniază totuși că un astfel de dialog nu ar trebui să se substituie procesului de aderare a Turciei, ci să îl completeze și să îl consolideze;

62. regretă stagnarea aproape totală a procesului de aderare a Turciei; reamintește că toate statele membre ale UE și Turcia sunt responsabile în egală măsură pentru depășirea obstacolelor din calea aderării Turciei la UE; avertizează cu privire la riscul unor probleme grave pe termen lung, în cazul în care relația UE-Turcia nu se stabilizează, iar UE și NATO sunt împiedicate în continuare să își realizeze obiectivul stabilirii unei cooperări mai strânse; speră, în orice caz, ca Turcia să își continue procesul de modernizare, în conformitate cu orientările europene;

Orientul Mijlociu și Mediterana

63. sprijină reluarea tratatelor de pace directe dintre Israel și Autoritatea Palestiniană (AP) și evidențiază necesitatea desfășurării unor negocieri serioase într-o perioadă scurtă de timp și într-un climat de încredere reciprocă, climat ce nu poate exista decât dacă Israelul ordonă încetarea imediată a construcțiilor în colonii; reamintește că UE este cel mai important finanțator al AP și principalul partener comercial al Israelului, acesta fiind astfel direct interesat să convingă ambele părți să soluționeze cât mai curând posibil problemele fundamentale (și anume, refugiații, frontierele și statutul Ierusalimului) și să se ajungă la crearea unui stat al Palestinei viabil și care să trăiască în pace alături de statul Israel; subliniază necesitatea unei soluții bazate pe două state și recunoaște dreptul ambelor state de a trăi unul lângă celălalt în securitate, prosperitate și pace; salută, prin urmare, concluziile Consiliului privind procesul de pace din Orientul Mijlociu din 13 decembrie 2010 și voința afirmată a UE de a ajuta părțile să realizeze acestui obiectiv;

64. invită UE, în conformitate cu concluziile Consiliului din 12 decembrie 2009, să își asume un rol politic mai activ care să corespundă implicării sale financiare în regiune; își exprimă convingerea cu privire la faptul că este necesară o revizuire urgentă și cuprinzătoare a politicii UE privind Orientul Mijlociu pentru ca aceasta să exercite un rol politic decisiv și coerent, folosind instrumente diplomatice eficace, în vederea instaurării păcii și securității în această regiune vecină, de interes strategic vital pentru UE; invită VP/ÎR să prezinte o nouă strategie europeană pentru regiune, subliniind interesele și obiectivele UE, precum și mijloacele pe care aceasta le poate utiliza, promovând democrația și statul de drept în regiune și canalizând resursele în special în vederea consolidării societății civile;

65. este profund îngrijorat în legătură cu folosirea forței împotriva locuitorilor din tabăra Ashraf din Irak, care a condus la înregistrarea de victime și deplânge pierderea de vieți omenești; solicită guvernului irakian să se abțină de la folosirea forței și să respecte drepturile omului în ceea ce privește pe locuitorii din tabără; solicită o anchetă internațională independentă, care să includă și accesul liber la tabăra Ashraf, pentru a se putea face o evaluare cuprinzătoare a situației la fața locului; invită părțile să fie dovedească moderație și să găsească o soluție pașnică și sustenabilă pentru această situație;

66. se declară solidar cu cetățenii din țările din vecinătatea sudică care luptă pentru democrație, libertate și justiție socială; invită UE să ofere un sprijin prompt și fără echivoc noilor aspirații către democrație, libertate și justiție socială; își exprimă în continuare îngrijorarea față de lipsa, în cadrul politicii mediteraneene a UE, a unei viziuni strategice clare pe termen lung pentru progresul și dezvoltarea regiunii; solicită clarificarea și îmbunătățirea justificării, obiectivelor și metodelor de lucru ale Uniunii pentru Mediterana (UpM); consideră, prin urmare, că este deosebit de important ca strategia UE față de Mediterana să fie regândită și revizuită urgent și îndeamnă, în acest sens, ca revizuirea strategică a PEV să țină seama pe deplin de noile evoluții din regiune și să le reflecte, precum și să stabilească un dialog politic cu vecinii din sud ai UE; solicită, în plus, ca UpM să fie redefinită pentru a contribui activ și eficient la construirea unor societăți democratice, durabile și echitabile în întreaga regiune; subliniază importanța participării femeilor la tranziția democratică și la reformele instituționale; evidențiază din nou că consolidarea democrației, statul de drept, buna guvernare, lupta împotriva corupției și respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sunt elemente esențiale ale acestui dialog;

67. reamintește rolul său în cadrul procedurii bugetare a UE și accentuează necesitatea de a garanta legitimitatea democratică a UpM și de a lua decizii în mod transparent, precum și de a implica Parlamentul European, Adunarea parlamentară a UpM și parlamentele naționale în procesul decizional;

Miercuri, 11 mai 2011

68. urmărește îndeaproape situația din Tunisia, Egipt și alte țări din regiune; sprijină aspirațiile legitime ale popoarelor către democrație, libertate și justiție socială; invită UE să construiască un parteneriat bazat pe interese comune și axat pe ocuparea forței de muncă, educație și formare, pentru a contribui la ameliorarea actualei crize sociale și economice din aceste țări, precum și să ofere asistența corespunzătoare care ar putea fi necesară pentru a sprijini reformele politice în curs și dezvoltarea socială și economică; evidențiază importanța de a sprijini consolidarea capacităților instituționale, un sistem judiciar independent, consolidarea organizațiilor societății civile și formarea partidelor politice pluraliste, în cadrul unui sistem secular; salută referendumul privind reformele constituționale din Egipt; încurajează autoritățile egiptene să continue revizuirea Constituției și a legii electorale în vederea organizării unor alegeri libere și echitabile;

69. regretă lipsa de coeziune între statele membre ale UE în ceea ce privește modul în care ar trebui abordată situația din Libia, care limitează posibilitatea întreprinderii de către VP/ÎR a unor acțiuni complexe în cadrul PESC cu privire la această chestiune; salută totuși decizia Consiliului de crea o operațiune militară a Uniunii Europene în sprijinul operațiunilor de asistență umanitară, ca răspuns la situația de criză din Libia, așa-numita „operațiune EUFOR Libia”;

70. subliniază că reprimarea violentă a protestatarilor pașnici din Siria, cu sute de persoane ucise și arestate, trebuie să înceteze imediat; solicită președintelui sirian și guvernului să rezolve cererile legitime ale poporului sirian, angajându-se într-un dialog național veritabil, în vederea implementării unor reforme politice, economice și sociale fundamentale, precum și să înceteze politica de reprimare a opoziției politice, a societății civile și a susținătorilor drepturilor omului; salută Rezoluția Consiliului ONU pentru drepturile omului privind condamnarea violenței manifestate de guvernul sirian împotriva demonstrațiilor pașnici și trimiterea unei misiuni de documentare în țară de către Înaltul Comisar ONU pentru drepturile omului; solicită UE și statelor sale membre să acorde atenție maximă evenimentelor curente din Siria în cadrul relațiilor lor bilaterale, inclusiv suspendarea oricărui negocieri privind Acordul de asociere UE- Siria, să revizuiască cooperarea cu autoritățile siriene în baza I EVP și să adopte sancțiuni serioase și orientate împotriva regimului sirian, cu scopul de a schimba politicile regimului;

71. îndeamnă autoritățile din Bahrain și Yemen să se abțină de la utilizarea forței împotriva protestatarilor și să le respecte dreptul la libertatea de întrunire și de exprimare; subliniază că cei care se fac responsabili de pierderea de vieți și de rănirea unor persoane vor fi trași la răspundere și aduși în fața justiției în cel mai scurt timp posibil, fie în fața tribunalelor naționale, fie în fața Tribunalului Penal Internațional de la Haga; invită Uniunea Europeană și statele sale membre să sprijine aspirațiile democratice pașnice ale popoarelor din Bahrain și Yemen, să-și revizuiască politicile față de aceste țări, să respecte Codul de conduită al UE privind exporturile de arme și să fie gata să ajute, în cazul în care autoritățile naționale își iau un angajament ferm, la implementarea unor agende concrete privind realizarea de reforme politice, economice și sociale în aceste țări; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la evoluția situației din Bahrain și în special la condamnarea la moarte a celor patru protestatari la 28 aprilie 2011; invită VP/ÎR să facă presiuni asupra autorităților din Bahrain să adopte un moratoriu cu privire la execuții, precum și să asigure procese corecte cu reprezentare legală adecvată și cu drept de apel;

72. reiterează sprijinul său deplin pentru Tribunalul Special pentru Liban (TSL), în calitate de tribunal independent, instituit prin Rezoluția 1757 a Consiliului de Securitate al ONU și care îndeplinește cele mai înalte standarde judiciare; reafirmă sprijinul său ferm pentru suveranitatea, unitatea și integritatea teritorială a Libanului și pentru funcționarea deplină a tuturor instituțiilor libaneze; subliniază că stabilitatea internă și respectarea dreptului internațional sunt pe deplin compatibile; invită toate forțele politice libaneze să se angajeze în continuare într-un dialog deschis și constructiv pentru a favoriza bunăstarea, prosperitatea și securitatea tuturor cetățenilor libanezi; salută rolul crucial al Forței Interimare a ONU în Liban (UNIFIL) și solicită aplicarea tuturor prevederilor din Rezoluția 1701 a CSONU;

Asia

73. subliniază că punctul de plecare pentru orice soluție pe termen lung la criza afgană trebuie să o reprezinte interesele cetățenilor afgani în ceea ce privește securitatea internă, protecția civilă și progresul economic și social al acestora, și ar trebui să includă măsuri concrete pentru eradicarea sărăciei și a discriminării împotriva femeilor și pentru consolidarea respectării drepturilor omului și a statului de drept, precum și mecanisme de reconciliere, stoparea producției de opiu, un exercițiu robust de construcție națională, integrarea Afganistanului în comunitatea internațională și eliminarea grupării al-Qa'ida din această țară; subliniază că Afganistanul trebuie să dispună de forțe de poliție capabile să asigure un nivel minim de securitate care să permită retragerea ulterioară a forțelor militare străine din țară; își reafirmă poziția potrivit căreia o implicare semnificativă a UE și a comunității internaționale, în ansamblul, său în Afganistan ar trebui să vizeze sprijinirea afganilor în construirea propriului stat, cu instituții democratice mai puternice,

Miercuri, 11 mai 2011

capabile să reprezinte cetățenii, să garanteze statul de drept, pacea, integritatea teritorială, dezvoltarea socială și economică durabilă, îmbunătățind condițiile de viață ale tuturor cetățenilor săi, și în special a femeilor și copiilor, respectând în același timp tradițiile istorice, religioase, spirituale și culturale ale tuturor comunităților etnice și religioase de pe teritoriul țării; reamintește, de asemenea, importanța sprijinirii societății civile, a edificării unor instituții democratice, cum ar fi formarea forțelor de securitate și a sistemului judiciar, precum și importanța sprijinirii mass-mediei independente, a ONG-urilor și a controlului parlamentar;

74. își reiterează punctul de vedere potrivit căruia Pakistanul are un rol esențial în regiune, iar un Pakistan stabil, laic și legal este de importanță vitală pentru stabilitatea din Afganistan și din întreaga regiune; subliniază, în plus, rolul-cheie pe care l-ar putea juca Pakistanul în procesul de pace afgan; subliniază că Pakistanul nu trebuie să servească drept loc de refugiu pentru al-Qa'ida și talibani; recunoaște că inundațiile devastatoare din august 2010 au reprezentat o grea încercare pentru noul guvern din Pakistan, care începuse să facă progrese în ceea ce privește abordarea numeroaselor provocări; îndeamnă Consiliul și Comisia, împreună cu comunitatea internațională lărgită, să reacționeze dând dovadă de o puternică solidaritate și oferind sprijin concret pentru nevoia urgentă a Pakistanului de reconstrucție și reabilitare în urma inundațiilor și pentru aspirațiile acestei țări de a construi o societate puternică și prosperă; salută și încurajează în continuare eforturile UE de a intensifica sprijinul politic pentru accelerarea procesului de consolidare a instituțiilor și a capacităților în Pakistan și pentru a ajuta instituțiile democratice din Pakistan în combaterea extremismului, în special încercând să abolească legile privind blasfemia și sprijinind societatea civilă din Pakistan; invită Pakistanul să adere imediat la Tratatul de neproliferare nucleară și să coopereze pe deplin cu Agenția Internațională a Energiei Atomice, divulgând arsenalul și instalațiile nucleare din Pakistan;

75. susține pe deplin angajamentul E3+3 de a găsi o soluție rapidă, prin negocieri, la problema nucleară iraniană, care să restabilească încrederea la nivel internațional în natura exclusiv pașnică a programului nuclear al Iranului, în conformitate cu un principiu fundamental din Tratatul de neproliferare nucleară; sprijină abordarea dublă a Consiliului, menită să găsească o soluție diplomatică, deoarece aceasta este singura opțiune viabilă pentru un răspuns la chestiunea nucleară iraniană; regretă că adoptarea Rezoluției 1929(2010) a Consiliului de Securitate al ONU de introducere a unei a patra serii de sancțiuni împotriva Iranului pentru programul său nuclear și măsurile restrictive suplimentare anunțate de UE, SUA, Japonia, Canada și Australia a devenit inevitabilă ca urmare a lipsei unei cooperări totale a Iranului cu Agenția Internațională a Energiei Atomice (AIEA) în ceea ce privește obiectivele programului nuclear; subliniază că o soluție la problema nucleară nu trebuie găsită în detrimentul sprijinului acordat de UE societății civile iraniene și revendicărilor justificate ale acestora pentru drepturile universale ale omului și alegeri cu adevărat democratice;

76. condamnă ferm retorica provocatoare, inflamatoare și antisemită continuă a președintelui iranian, care a invocat „ștergerea de pe hartă” a Israelului, și regretă, în special, amenințările proferate împotriva existenței înseși a statului Israel; se declară extrem de preocupat de creșterea exponențială a numărului execuțiilor din Iran, care se apropie mai degrabă de crimele de stat extrajudiciare, având în vedere lipsa oricărei proceduri judiciare, precum și represiunea constantă și sistematică a cetățenilor care aspiră la mai multă libertate și democrație; subliniază că, pentru a aborda chestiuni legate de drepturile omului, ar trebui, de asemenea, folosite contacte reciproce oficiale între delegațiile Parlamentului European și Majlis, că acestea ar trebui stabilite cu condiția acordării accesului liber la prizonierii politici și la activiștii din domeniul drepturilor omului și că reprezentanții ar trebui să aibă posibilitatea de a schimba în mod liber o gamă amplă de opinii politice; invită VP/ÎR să ia măsuri pentru reînființarea Delegației UE pentru relațiile cu Iran, pentru a putea monitoriza, din perspectiva UE, situația de pe teren; îndeamnă regimul iranian să se abțină de la orice amestec în afacerile interne irakiene;

77. își exprimă satisfacția față de intensificarea dialogurilor sectoriale cu China și invită la o acțiune comună concertată privind problemele controversate evidențiate în cadrul recentului summit UE-China; salută progresele înregistrate în vederea unei mai bune guvernante economice și judiciare; este profund îngrijorat de încălcările grave și sistematice ale drepturilor omului în această țară, inclusiv ale drepturilor minorităților și în special cele ale tibetanilor, uigurilor și mongolilor și invită VP/ÎR să intensifice dialogul privind drepturile omului și să se asigure că drepturile omului se numără în continuare pe ordinea de zi;

Miercuri, 11 mai 2011

78. subliniază că relațiile cu Japonia vor fi profund afectate de cutremurul teribil, tsunamiul și catastrofa nucleară ulterioară care au lovit această țară și se așteaptă ca UE să dea dovadă de solidaritate și să ofere sprijin pentru a ajuta autoritățile japoneze să facă față acestui dezastru; consideră că, în special după recente evenimente dramatice, relațiile UE cu Japonia, țară care împărtășește valorile democratice ale UE și preocupările sale privind drepturile omului, sunt în continuare extrem de importante atât din punct de vedere economic, cât și în ceea ce privește conlucrarea în cadrul forurilor multinaționale; subliniază că atenția acordată în prezent Chinei nu trebuie să pună în umbră eforturile necesare de intensificare a cooperării cu Japonia și de eliminare a obstacolelor rămase în calea interptrunderii economice;

79. salută măsurile luate de ambele părți ale strâmtorii Taiwan, care s-a soldat cu semnarea a aproximativ 15 acorduri, inclusiv a Acordului-cadru de cooperare economică și a unui acord privind drepturile de proprietate intelectuală în iunie 2010; având în vedere că dezvoltarea relațiilor economice de cele două părți ale strâmtorii este în interesul acestora și al UE, sprijină cu tărie consolidarea legăturilor economice dintre UE și Taiwan și semnarea unui acord de cooperare economică UE-Taiwan; reiterează sprijinul său pentru participarea semnificată a Taiwan-ului în calitate de observator la organizațiile și activitățile internaționale relevante, precum Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC), Organizația Mondială a Sănătății (OMS) și Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI); salută decizia UE de a acorda cetățenilor taiwanezi exceptarea de la obligativitatea vizelor, ceea ce va contribui la consolidarea relațiilor comerciale și investiționale dintre UE și Taiwan, precum și la consolidarea contactelor între cetățeni;

80. recunoaște importanța enormă a Indiei, în calitate de putere economică regională emergentă și de partener democratic important al Europei; salută cooperarea Indiei cu UE, în special în Afganistan și în operațiunea Atalanta; solicită o cooperare mai strânsă în chestiuni legate de dezarmarea nucleară, schimbările climatice, guvernanta economică mondială și promovarea democrației, a statului de drept și a drepturilor omului; își exprimă îngrijorarea în ceea ce privește provocările la adresa libertăților civile și a drepturilor omului în Jammu și Kashmir și persistența discriminărilor culturale din motive de castă; așteaptă ca parteneriatul strategic cu India să se deruleze în conformitate cu Planul comun de acțiune, astfel încât să dea rezultate concrete; se așteaptă cu interes încheierea și semnarea rapidă a unui acord de liber schimb însă subliniază, în același timp, importanța ca actualele negocieri pentru un astfel de acord să nu pună în pericol în niciun fel eforturile de reducere a gradului de sărăcie în India;

Africa

81. își exprimă susținerea și încurajarea ferme pentru parteneriatele cu Uniunea Africană (UA) și cu alte organizații regionale africane în abordarea preocupărilor legate de stabilitate și securitate pe continentul african și în garantarea progreselor în alte domenii-cheie, cum ar fi guvernanta democratică și drepturile omului, schimbările climatice și realizarea ODM; consideră că procesul de participare și responsabilizare progresivă a UA în probleme de securitate și stabilitate pe continentul african, în special în ceea ce privește misiunile de menținere a păcii, presupune consolidarea instituțiilor și a procesului de luare a deciziilor în cadrul UA, și că UE ar trebui să sprijine UA în această privință;

82. își exprimă sprijinul pentru decizia de a concepe o abordare europeană complexă a regiunii Cornului Africii, contribuind la reconstrucția instituțiilor de stat în Somalia și corelând securitatea persoanelor cu dezvoltarea, statul de drept, respectarea drepturilor omului și drepturile femeilor, canalizând astfel toate instrumentele UE în vederea găsirii unor soluții pe termen lung;

83. salută disponibilitatea UE de a sprijini implementarea pașnică a Acordului global de pace în Sudan și de a depune eforturi în direcția stabilității regionale pe termen lung; subliniază, în același timp, necesitatea reinnoirii eforturilor de combatere a insecurității și a ajungerii la un acord de pace durabil pentru Darfur; consideră că viitoarea independență a Sudanului de Sud are implicații pentru stabilitatea statelor divizate din punct de vedere cultural și reprezintă provocări pentru care VP/ÎR are trebui să fie pregătit; felicită poporul sudanez pentru buna desfășurare a referendumului din Sudanul de Sud, așa cum a confirmat misiunea UE de observare a alegerilor; invită UE să sprijine în continuare eforturile depuse de către părți pentru a progresa în chestiunile pendinte din cadrul Acordului global de pace, acordând o atenție deosebită situației refugiaților și celei a persoanelor returnate, precum și să examineze măsurile necesare pentru garantarea durabilității relației nord-sud după referendum;

Miercuri, 11 mai 2011

84. reamintește că Alassane Ouattara este singurul câștigător legitim al alegerilor prezidențiale organizate în Côte d'Ivoire la 28 noiembrie 2010 și că rezultatele alegerilor nu pot fi contestate; ia act de arestarea liderului Laurent Gbagbo și speră că acest lucru va contribui la încetarea violențelor; îndeamnă toate forțele politice și armate din țară să respecte voința electoratului din Côte d'Ivoire și să asigure transferul de putere pașnic și fără întârziere și solicită, în acest sens, reinstaurarea legii și ordinii; invită UE să sprijine pe deplin președintele Ouattara în eforturile sale de reconciliere, redresare și dezvoltare, precum și în vederea promovării prosperității și stabilității pentru poporul ivorian;

85. consideră că UE ar trebui să adopte o abordare cuprinzătoare a preocupărilor legate de securitate și stabilitate în regiunea Sahel; insistă asupra faptului că terorismul și crima organizată transnațională (traficul de droguri, arme, țigarete și ființe umane) reprezintă amenințări serioase nu doar pentru țările din regiune, ci și pentru Europa, în mod direct; consideră că este necesar ca UE să ajute țările din regiune să dezvolte politici și instrumente de combatere a acestor amenințări crescânde la adresa securității, prin întrebuițarea tuturor instrumentelor relevante ale UE pentru a soluționa conflictele persistente, cum ar fi cel din Sahara Occidentală, și pentru a promova reformele democratice în toate țările din regiune, a eradica sărăcia, a garanta dezvoltarea durabilă, a aborda problema schimbărilor climatice din regiune, a gestiona fluxurile migratorii sud-sud și sud-nord și a garanta democrația și statul de drept, drepturile omului, consolidarea instituțiilor (în special pentru sectorul securității) și lupta împotriva crimei organizate; consideră, de asemenea, că ar trebui pus în aplicare un proces de construire a consensului în rândul țărilor din regiune, în cooperare și cu participarea progresivă a UA;

86. salută decizia Consiliului de reinnoire a măsurilor restrictive împotriva anumitor politicieni, oficiali și întreprinderi care mențin regimul Mugabe din Zimbabwe la putere; regretă că nu au avut loc încă suficiente schimbări democratice și invită, în special, țările SADC să ajute Zimbabwe să facă progrese rapide pentru organizarea unor alegeri libere și echitabile, la care să participe observatori internaționali, și în vederea unei treceri rapide la o schimbare lină a regimului de la putere;

87. își exprimă îngrijorarea față de închiderea misiunii PSAC în Guineea-Bissau în septembrie 2010 și îndeamnă Consiliul și VP/ÎR să examineze alte modalități de combatere a crimei organizate în Guineea-Bissau, pentru a împiedica această țară să devină un nou „narco-stat”;

America Latină

88. salută încheierea negocierilor pentru Acordul de asociere cu America Centrală și pentru Acordul comercial multipartit cu Peru și Columbia; subliniază totuși că UE ar trebui să acorde în continuare prioritate proceselor de integrare regională din America Latină; constată cu satisfacție că negocierile pentru Acordul de asociere cu Mercosur au fost reluate și solicită încheierea rapidă a acestora;

89. apreciază rezultatele pozitive ale summitului UE-America Latină de la Madrid și subliniază necesitatea monitorizării implementării Planului de acțiune de la Madrid; reamintește necesitatea adoptării unei Carte Euro-Latino-Americane pentru pace și securitate care să includă, pe baza Cartei ONU și a dreptului internațional conex, strategii și orientări pentru o acțiune politică și de securitate comună care să abordeze amenințările și provocările comune;

*

* *

90. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre ale UE, Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite, Secretarului General al NATO, Președintelui Adunării Parlamentare a NATO, Președintelui în exercițiu al OSCE, Președintelui Adunării Parlamentare a OSCE, Președintelui Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei și Președintelui Adunării Parlamentare a Consiliului Europei.